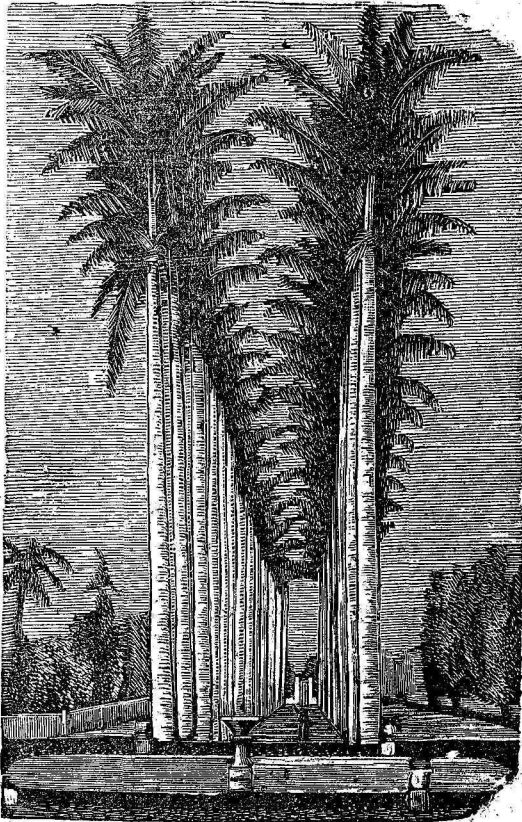


διαφόρων μουσικῶν ὀργάνων, ἰδίως ὅμως τοῦ ποίμενικοῦ ἀδλοῦ. Ὁ Μάιος πρὸ παντὸς ἄλλου μηνὸς πρέπει νὰ μᾶς ἐνθυμίῃ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Ὁθραγίου ἡμῶν Πατρὸς, ὅστις ἐστόλισε τὴν γῆν μὲ πολυποικίλα καὶ εὖροσμα ἄνθη πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ὁράσεως καὶ ὁσφρύνσεως τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ μᾶς κινήῃ εἰς περὶ σσότερον σέβας, ἀγάπην καὶ ὑπακοήν.



ΦΟΙΝΙΚΕΣ.

Οἱ φοῖνικες (κουρμάδες) εἶναι τὰ εὐγενέστατα καὶ ὠφελιμώτατα δένδρα τῶν τροπικῶν κλιμάτων, ὡς τροφοφόρα δὲ δένδρα ἔρχονται κατόπιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν, — τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ ἀραβοσίτου κλπ.

Ὁ Λωαῖος ὠνόμαζε τοὺς φοῖνικας ἡγεμόνας τοῦ φυτικού βασιλείου. Καὶ τῷ ὄντι ἡ θεωρία, κατασκευὴ καὶ χρησιμότης των εἰς τὰς χώρας ὅπου φύονται εἶναι ὄντως ἡγεμονική.

Ὁ κορμὸς των εἶναι ἄκλαδος, εὐθύς, ὕψηλός, πολυλάκις 180 πόδας καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς φέρει κορωνοειδὲς φύλλωμα ἐν εἴδει σφαίρας καὶ ὅμως ἀνέγκην εἰς τὴν κατωτάτην τάξιν τοῦ φυτικού βασιλείου, τὴν περιέχουσαν τὰ μονοκοτυλήθονα ἢ ἐνδόγυνα· δὲν ἔχουσι δὲ οὔτε φυλὴν οὐσίαν, οὔτε φλοιὸν διακεκριμένον, ἀλλὰ

μόνον ἐντεριόνην (ψόχαν) καὶ αὐξάνουσαν κατὰ τὸ πάχος διὰ τῆς ἐναποθέσεως νέων ἰνωδῶν δερματίων, ἀτάκτως διεισδούντων εἰς τὸν κυψελώδη ἱστόν τῆς ἐντεριόνης.

Τῶν ἄλλων δένδρων ἡ ἡλικία εὐρίσκεται ἐν κόφωμεν τὸν κορμὸν ἐγκαρσίως καὶ ἀριθμήσωμεν τοὺς γύρους, οἵτινες εἶναι μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τῆς ἐντεριόνης· ὅσοι δὲ εἶναι οὗτοι τοσούτων ἐτῶν εἶναι καὶ τὸ δένδρον· ἀλλὰ τῶν φοινίκων ἡ ἡλικία δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὡς ἔγγιστα μόνον ἐκ τῆς τακτικῆς ἐνιαιουσίᾳ αὐξήσεως τῶν κορμῶν των.

Οὐδὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ ὠραιότητα διαδρόμου σχηματιζομένου ὑπὸ φοινίκων — ὅποιον παριστάνει ἡ προκειμένη εἰκονογραφία.

Οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται διὰ νὰ πληροπορηθῶσιν ἰδίους ὅμμασι περὶ τούτου, ἄς λάβωσιν ἐν κομματίου χαρτίου, ἄς τὸ διπλώσωσιν ἐν εἴδει κωνοῦ αἰοῦ καὶ ἄς κυττάξωσι δι' αὐτοῦ τὴν εἰκονογραφίαν ταύτην ἐπὶ ἐν ἡ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας, ἔχοντες ἐννοεῖται κλεισμένον τὸν ἑνα ὀφθαλμόν· ἢ ἄς σχηματίσωσι τὴν μίαν τῶν χειρῶν ἢ καὶ τὰς δύο εἰς σχῆμα κωνοῦ αἰοῦ καὶ ἄς θεωρήσωσι τότε τὴν εἰκονογραφίαν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν γνωστῶν εἰδῶν τῶν φοινίκων εἶναι ὑπὲρ τὰ 1000. — Τὰ κυριώτερα ὅμως εἶδη εἶναι ἡ *Ἀρέχα Κατεχοῦ*, τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς διαιρεῖται εἰς τέταρτα, περιτελιόσσεται εἰς φύλλα πεσέρεως, ῥαντίζεται μὲ ἀσθεστόνερὸν καὶ κατόπιν μασοῦται ὡς ὁ καπνὸς ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Ὁ *Σαγρουέρος Ρούμφιος*, ὅστις φύεται εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Κίνας καὶ Ἰαπωνίας καὶ ἐκ τῆς ἐντεριόνης τοῦ ὀπλοῦ κατασκευάζεται τὸ σάχο, ὅπερ χρησιμεύει ὡς τροφή θρεπτική καὶ μαλακτική.

Ὁ *Ἐλαῖς Γουήνζης*, εἴτε ἐλαιοφόρος φοῖνις, ὅστις εἶναι αὐτόχθων τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς καὶ ὁ καρπὸς τῆ παρέχει μεγάλην ποσότητα χρησιμοτάτου ἐλαίου.

Ἡ *Καρυοφόρος Κοκὼα*, ἥτις εὐρίσκεται ἐν ἀφρονίᾳ εἰς τὰς νήσους τοῦ Νοτίου Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ εἶναι χρησιμοτάτη εἰς τοὺς κατοίκους, διότι τοῖς παρέχει ξυλείαν πρὸς οἰκοδομὴν τῶν οἰκιῶν, τροφήν, εὐάρεστόν τι ποτὶν καὶ ὀλικὸν διὰ σχοινία, ψάθας καὶ ἄλλα οἰκιακὰ ἔπιπλα.

Ἐν Αἰγύπτῳ ὑπάρχουσι δύο εἶδη φοίνικος ὁ κοινὸς, τοῦ ὀπλοῦ τὸν καρπὸν ὅλοι γνωρίζομεν, καὶ ὁ λεγόμενος *Δοῦμ*, ὅστις ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ διακλαδῶνται εἰς δύο οὐ μόνον τὸ κυρίως στέλεχος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς μικροτάτους κλώνους. — Ἄλλοτε θὰ δώσωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ ὠραίου τούτου φοίνικος.